

Magnetiska Kartor

öfver

Sinnäsgrufvan

inom Sinnäsfältet

i

Ludvika socken, Kopparbergs län

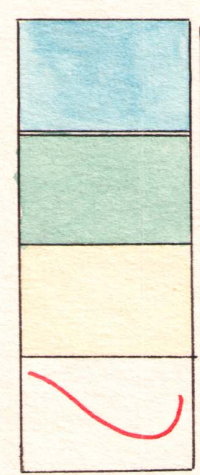
Upprättad i April 1899 af

Herman Sundholm
grufvungeniör i Västra Bergmästardistriktet

Skala 1:800

Varje ruta är 10 m i fyrkant

Beteckningar

Positiv Vertikal Intensitet

Horisontal Intensitet maximum

de

de

minimum

Neutrala linien

Simradt schakt

Arbetad grufva

Vattenfylld grufva

Skärpning

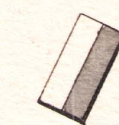
Jordrymning

Varp

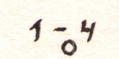
Sjö

Byggning

Järnväg

1-4 Pälur i baslinien

Beskrifning

Grufvans utmätning är belägen på en från Väsmanns södra strand utskjutande udd. Från denna udd järnväg går öfver utmätet och afståndet till Luderika station är endast 3 km.

Grufvan nedlades i slutet på 1850 talet samtidigt med alla öfriga till Luderika Bockhöjande grufvor. Den malnfarande bergarten utgörs af grå till grönaktig källeflintgrais, som mot norr blir mörkare och stundom epidotförande. Ibland har den ett glimmande utseende. Enligt varpen tyckes malmen bestå af blocliten i de södra grufvorna, men uppländas med varstmalen, ju längre önan kommer mot norr.

Endast i norr vid stranden träder fasta håden i dagen. Vid grufvan af är jordlagret cirka 8 m. mäktigt.

Vertikalintensitetskartan visar, att det finnes inom utmätet tre parallella malmlager, af hvilka det mellersta är det mest betydande. Därmäst i ordningen kommer det västra eller det längst i liggandes belägna. Det östra malmlagret är mycket obetydligt. Kompassdraget öfver det mellersta malmlagret sträcker sig öfver hela det underöfsta 430 m. långa området, som mycket nära sammanfaller med utmätet. Öt norr går det ut i sjön och i söder går det in på Väsmannsgrufvans utmät. Malmlagret består troligen af två större linser A och B liggande på udden samt två mindre C och D vid hvardera stranden. Det västra malmlagret består af två mindre malmlinier E och F. I norra ändan på den senare gjordes en mindre skärpning af 1897. Malmen visade sig där vara, som enligt uppgift höc

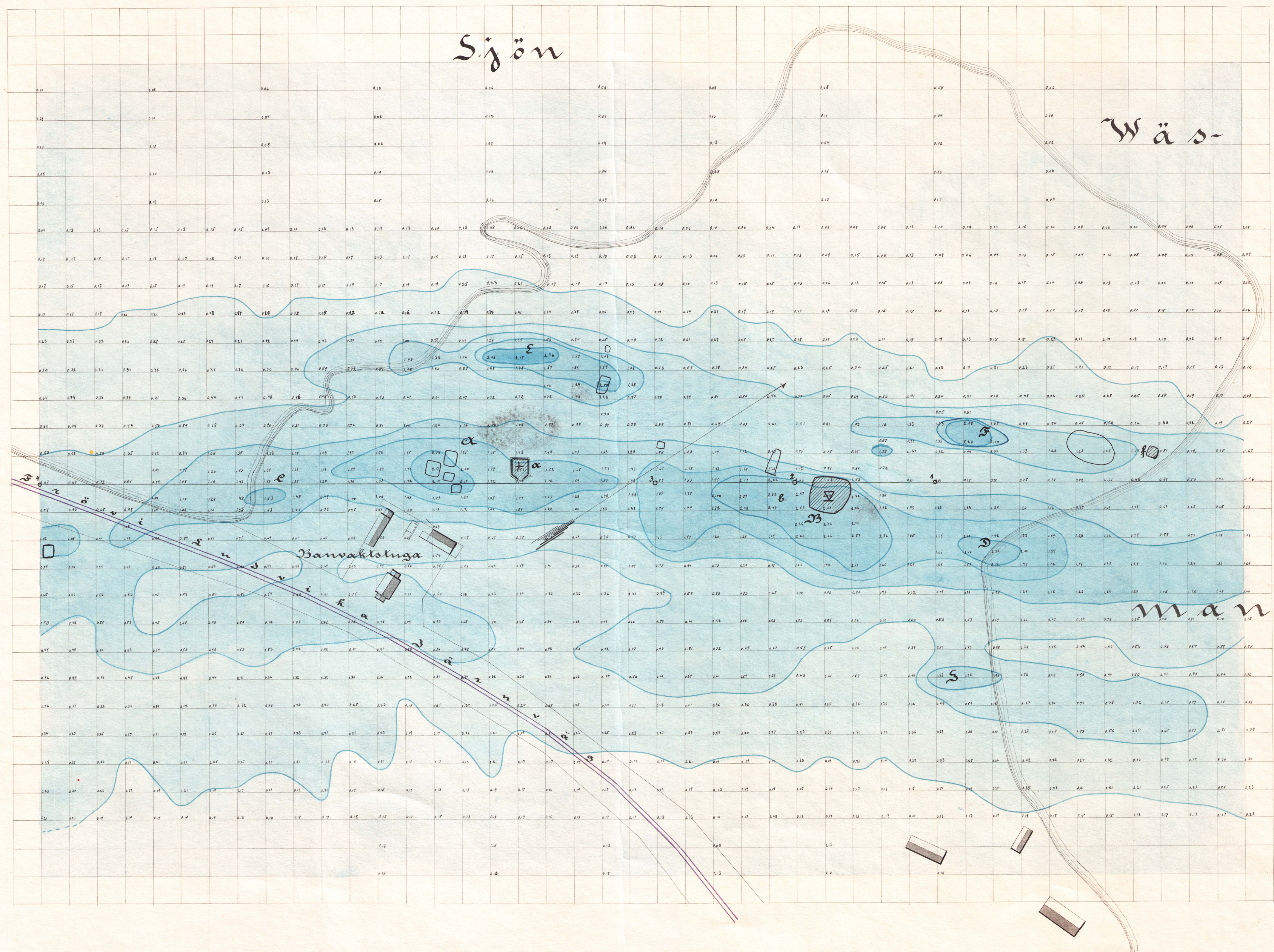
% Järn

% Fosfor

% Kisel

Det enda maximumområdet på det östra malmlagret är det obetydliga kompassdraget vid G. Båda de magnetiska kartorna antyga på ett stort djupgående hos malmen. Luderika i April 1899

Herman Sundholm

Horisontalintensitetskarta Neutrala vinkeln är 30°
Mätningen är utförd enligt tangentmetoden